

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 283.

74de Møde.

Levedagen den 11te Mai.

(Fortf.)

Andresen (fortsat): Men mine Herrer, dersom vi ville tage det lidt nøiere i Betragtning, saa troer jeg, at de fleste ville give mig Ret i, at denne Gaard ikke heller bør lægges til Grund for Taxationen paa Godsferne i det Hele taget. Det er nemlig vistnok en Deel af dem bekendt, mine Herrer! at for en Deel Aar tilbage lod Staten eller dengang Rentekammeret opbygge denne Gaard, og det med meget betydelig Bekostning i Forhold til Jordens Areal. Der opførtes brillante Bygninger, f. Ex. grundmuret Stueetage m. m. Bygningerne ere saaledes meget godt og særdeles hensigtsmæssigt indrettede, saa at, naar vi ville tænke os den Sum, som blev sat deri dengang, og ville drage den fra den nærværende, som egentlig bør skee, da den gamle kun var meget lidt værd, saa kan jeg neppe troe, at man kunde antage, at denne Gaard vilde efter dette Fradrag være betalt saa høit, som der er skeet. En anden Ting, som kommer til, er, at den Mand, som købte den, er en Capitalists Søn, som er i den Alder, at han maatte see sig om for at komme i en Levevei, og det var jo ogsaa naturligt, at, da han har Pengemidler, saavel som hans Familie, saa maatte han stræbe efter at naae dette Maal. Det forekommer mig imidlertid, efter mit Ansættelse, at det er aldeles aabenbar Uret at lægge disse to Steder til Grund for hele Taxationsmaaden. Efter mine Begreber bør man ikke alene tage Hensyn til de gangbare Priser, som gjælde i det Dieblift, da Taxationen skeer, men man maa ogsaa tage Hensyn saavel til Fremtiden som til Fortiden. Men nu er det aldeles klart, at et Sted, som for 5 til 6 Aar siden var f. Ex. 5—6000 Rbd. værd, neppe for Tiden betales med stort Mere end med 3000 Rbd. efter de nærværende Con-

junctioner. Det vil altsaa sees, at naar man lægger disse Steder til Grund for det hele Taxationssystem, og gaaer frem paa den Maade, saa bliver Taxationen aldeles urigtig. Som et slaaende Beviis herpaa skal jeg anføre et Exempel. Der er i en Bye, jeg husker ikke Matriculs Nr. nu i Diebliftet, men det er i Grevinge Sogn, som hedder Pleierup, en Mand, som har modtaget Arvesæfte for 2 à 3 Aar siden paa denne Gaard, som da blev taxeret af de udnævnte Taxationsmænd for 4000 Rbd. Da nu Manden havde faaet sin Gaard taxeret og det var ham tilstaaet, at han maatte faae Arvesæfte paa billige Conditioner, saa var det naturligt, at han maatte have Prioritet deri, da han ikke var saa bemidlet, at han kunde udbetale det Hele. Han maatte derfor lade foretage Syn med Hensyn til denne Prioritet, og, mine Herrer! Resultatet blev da, at Stedet og Jorden kun blev taxeret til 1800 Rbd. Nu er det aabenbart, at imellem 1800 og 4000 Rbd. er en ikke ubetydelig Forskjel. Man vil maaskee sige, ja, men hvem taxerede da, og dertil maa jeg svare, at de Mænd, som taxerede, kunne vistnok paa ingen Maade tilfidesættes, den Eine er en Landvæsenscommissair, og den anden rigtignok kun en Bonde, men en Bonde, for hvis dybe Indsigt og klare Overblik over slige Ting jeg bærer al mulig Respekt og Agtelse. Den høitagtede Minister erklærede igaar, at Bestyrelsen under Domainerne ikke var berettiget til at behandle de kongelige Godsfer saaledes, som det staaer i private, humane Godseieres Magt, at behandle deres Gods. Jeg maa give den ærede Minister Ret i den Udtalelse (Flere Stemmer: Nei! Nei!), men jeg maa dog paa den anden Side troe, at saafremt det fremgaaer klart, at der dog i Grunden er et virkeligt Retstræv tilbage endnu fra en tidligere Tid med Hensyn til de kongelige Godsfer, saa er der dog ogsaa Anledning for Domainebestyrelsen, saavel som for den